

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis In Qvatuor Partes Distributæ Pars ...

In qua de Virtutibus in Communi, & Theologicis, Fide, Spe & Charitate, nec
non Virtutibus Cardinalibus, præsertim Justitia & Jure, ac Religione
ceterisq[ue] annexis, & Vitiis Oppositis in particulari breviter & dilucidè
tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1663

Quæst. III. Qualiter committatur Simonia Iuris Humani?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72941](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72941)

dentino sess. 21. c. 1. de Reform. ubi tamen per- mittit, ut Notarii in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis consuetudo nihil accipiendi, pro singulis literis dimissis aut res- simonialibus, decimam tantum unius aurei partem accipere possint, dummodo eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercen- do.

18. Petes: An pro ingressu Religionis pro ipsa professione & Statu Religioso aliquid possit dari tamquam pretium? Resp. Neg. hæc enim sunt res omnino spirituales & ordinis supernaturalis, & ita vetatur c. Nulla 1. q. 2. & aliis iuribus. Donis vero aliquid ad Religionem allicere, præterquam quod subinde scandalosum sit & libertati professionis noxium, speciem quoque Simoniæ habet, ut insinuat. Quam- pio 1. q. 2. licet in rigore non sit Simonia. Prout nec est, si monasterium virorum aut seminarium, quod non est abundans & dives, pacificatur cum ingrediente de dote vel alia donatione, pro congruente & suffi- cienti sustentatione, ut expressit Clemens VII. apud Marchant Tom. 3. Tract. 10. Tit. 6. quaest. 10. & quamvis expressè loquatur de monialibus, idem tamen cum proportio- ne intelligendum est de viris, ut post Tamburinum notat idem Marchant. Ubi advertenda est ordinatio Concil. Trid. sess. 25. c. 3. de Regularibus, præcipiens, ut in monaste- riis & domibus tam virorum, quam mulierum, bona immobilia possidentibus, vel non possi- dentibus, is tantum numerus constituatur, ac in posterum conservetur, qui vel ex redditibus propriis monasteriorum, vel ex consuetis elec- mosynis commode possit sustentari.

Quid de pacatione do- tu. Maxime si monaste- rium sit di- ces. Si verò monasterium sit dives, ita ut si- ne gravamine aliorum, sufficere alendo ei, qui ingreditur, docet Sylvius q. 100. ar. 3. c. 5. post D. Thomam & alios, quos citat, committi Simoniam, si aliqui pro in- gredientis sustentatione recipiatur. Verum cum sustentatio non sit spiritualis, censet Pontius disp. 56. num. 31. & alii non esse in rigore Simoniam. Vide latius Mar- chant sup.

ventionis consideratur titulus, clarum est tunc fore materiam Simoniæ juris divini. Et hoc sensu, considerant plerique Docto- res beneficia, afferentes ea esse jure divino invendibilia, eo quod jus percipiendorum fructuum sit spirituale: considerant enim illud jus, ut à parte rei creatur & depen- det ex titulo, sive officio spirituali, atque adeo et in se titulum illud tanquam fun- damentum involvit.

Immo quod quidem nullus, Pontifice inferior, possit ius ad fructus dividere à ti- tulo, præsumetur esse Simoniacus, etiam contra jus divinum, quisquis alius pro jure fructuum pecuniam exigit, quantum vis protestetur se titulum resignare gratis: non enim potest transferre titulum, nisi eo solo trãserat jus fructuum, neque jus fructuum aliter, quàm mediante translatione tituli; adeoque censetur exigere pecuniam pro titulo spirituali. In re tamen non videtur necessarium, ut committatur Simonia ju- ris divini: quia etiamsi jure non potuerit jus fructuum à titulo separare, potuit ta- men illud facere pacto, seu tentare facere, & sic pro eo exigere pretium, consideran- do illud quasi à titulo separatam, ut docet Lessus c. 35. n. 20.

Itaque Simonia juris humani commit- titur, si pretium aliquod detur, vel accipia- tur, pro præsentatione ad beneficium, pro electione, confirmatione, investitura aut collatione, ut habet communis sententia & colligitur ex c. Marthaus de Simonia.

Licitum tamen est volentibus eligere in- idoneum offerre pecuniam, ut non eligatur idoneus, & consequenter, ut eligatur ali- quis idoneus in genere: per hoc enim tan- tum directè redimitur, seu præcavetur injuria, alioquin Ecclesiæ inferenda per indigni ministri electionem: non est ta- men licitum offerre pecuniam pro electio- ne alicujus certæ personæ, etiam dignita- tæ, nisi contingeret, unicum dumtaxat esse idoneum, ut eligatur: tunc namque directè per pecuniam procuratur non electio in- digni & indirectè tantum electio digni, ut observat Porcius disp. 56. n. 39.

Deinde Simonia juris humani com- mittitur in permutatione beneficiorum, facta sine auctoritate Superioris, ut patet ex c. Quæsitum, aliisque iuribus. Hæc tamen Simonia non est rigorosa (uti & nonnulla aliæ de quibus in sequentibus) sed tantum quadam imitatione & similitu- dine, quatenus datur spirituale pro spiri- tuali contra præceptum Superioris: cum alioquin ratio Simoniæ exigit pretium temporale dari pro re spirituali. Possunt ta- men volentes permutare sine peccato prius inter se tractare de permutatione facien- da, etiam usque ad mutuum obligationem, de non relinendo donec Superior consen- sum denegaverit. Nomine autem Superio- ris in-

20. An jus ad fructus sine Simonia ju- ris divini possit vendi.

21. Committi- tur Simonia juris huma- ni in recep- tione pretii pro præsen- tatione, elec- tione &c. ad benefi- cium.

22. Qualiter licitum sit volentibus eligere in- idoneum pro- curare pec- uniam pro electione idonei.

23. An commi- tatur in permutatione beneficiorum facta sine aucto- ritate Super- ioris.

QUESTIO III.

Qualiter Committatur Simonia juris Humani?

19. SIMONIA juris humani primò & prin- cipaliter locum habere videtur in ma- teria beneficiorum, consideratorum secun- dum partem suam temporalem: cum enim jus ad proventus temporales sit in se quid temporale, et si annexum res spirituali, videlicet titulo, non apparet illud jure divi- no invendibile, quamvis propter respectum & conjunctionem ad titulum sit invendi- bile ex Ecclesiæ constitutione: si tamen in

ris intelligitur Episcopus, vel alius habens jurisdictionem Episcopalem, etiamsi non habeat ordinem & dignitatem.

24. Tertio committitur Simonia juris humani in resignatione beneficiorum, dum resignans intendit resignatarium obligare, ut idem beneficium sibi, vel alteri, aliquando assignet, aut fructus aliquos, vel pensionem alteri praestet, & vocatur Simonia confidentiae, mentalis quidem, si in mente absolvatur, externa vero, si exterius sufficienter exprimat, quae poenas juris infert, ut patet ex Bulla Pii V. relata a Navarro c. 23, n. 110.

Idem est, quando resignatio beneficii in favorem tertii fit in manibus Praelati, Papa inferioris (secus si in manibus Pontificis, ut declarat quotidiana praxis) praecedente aut interveniente ejusdem promissione de conferendo beneficio illi tertio; omnis enim pactio (quae hic intervenit) in spiritualibus Simoniam continet c. *Quasitum, de rerum permutatione, c. Tua nos, de Simonia & alibi saepe*. Secus censet Lessius dub. 14, n. 86, quando Praelatus non promittit conferre beneficium tertio, eo quod nulla proprie tunc interveniat pactio. Hujusmodi tamen resignationes, ob imaginem Simoniae, juxta stylum Curiae Romanae non possunt fieri nisi in manibus Pontificis.

26. Ex quibus patet resignationes reciprocae non posse etiam coram ordinario fieri, v.g. resigno meum beneficium in favorem tui nepotis, ut resignes tuum in favore meo nepotis: praeterquam enim quod sit resignatio, continet etiam pactum resignationis reciprocae, contra inhibitionem juris c. *Quasitum, de rerum permutatione*. Idem dicendum est de resignatione triangulari & quadrangulari, ut vocant, v.g. cedo meo beneficio in favorem Petri, ut hic cedat suo in favorem Pauli, & hic suo in favorem meum, ob majorem uniuscujusque communitatem. Vide Lessius c. 88, Castro Palao, de Simonia punct. 17, alios.

27. Similiter vitium Simoniae incurrit, qui beneficium alteri resignat, privata auctoritate sibi reservando aliquam pensionem, ut habet communis doctrina, teste Wiggers dub. 15, n. 89. Si tamen legitima auctoritas (qualis indubie est Pontificia, de Episcopali vide Wiggers sup.) accedat, omnino licita est hujusmodi resignatio.

28. Denique Simonia juris humani committitur in venditione quorundam officiorum, ut sacristae, economi, advocati Ecclesiae & similibus c. *Salvator* 1, q. 3, in quibus officiis nihil latet sanctitatis, ob quod jure divino essent invendibilia: sed tantum Ecclesia prohibet illa vendi, ob conjunctionem cum rebus sacris: quarum proinde sanctitati necessario contravenit, qui illa vendit.

QUESTIO IV.

Quas Poenas juris inducat Simonia?

29. Summo, ex doctrina communiter admissa, nullam Simoniam merè internam inducere poenas juris. Deinde suppono, etsi in aliis Simonia sit grave peccatum, solam tamen Simoniam in collatione ordinum, beneficiorum & ingressu Religionis inducere poenas juris ipso facto. His suppositis,

30. Dico I. Committentes Simoniam realem circa ingressum Religionis in primis incurrit excommunicationem, scilicet tam personae dantes, quam recipientes aliquid ratione ingressus Religionis. Secundo communitas, si consenserit in hanc Simoniam, incurrit suspensionem ab officio capitulari, pertinente ad jurisdictionem vel administrationem Ecclesiasticam. Utrumque patet ex *Extrav. Sanè in vinea Domini, de Simonia*. Tertio Simoniacè admissi ad Religionem videntur jure inhabiles ad manendum in illo monasterio, & cogendi sunt ad aliud monasterium, si ipsis consensit est Simonia commissiva, ut patet ex c. *De Regularibus, de Simonia, & c. Dilectus 2, eod. tit.* quam diu tamen non compelluntur possunt manere: professio enim non est invalida, quamquam non acquirant jus praebendae regularis, seu portionis ordinariae, neque jus vocis activae & passivae, nisi cum ipsis dispensetur.

31. Dico II. Conferens ordinem per Simoniam realem in primis est excommunicatus, ut habetur *Extrav. Cum desestabile, de Simonia*. Secundo est suspensus à collatione ordinum, etiam primae tonsurae, ut habetur in Bulla Sixti V. edita contra male promoves & promotos, quae incipit, *Sanctum & Salvare*: in qua insuper aliae nonnullae poenae continentur, ut suspensio ab executione omnium Pontificalium, interdictum ab ingressu Ecclesiae, à quibus solus Pontifex potest absolvere.

32. Dico III. Qui per Simoniam realem suscepit ordinem in primis est excommunicatus ipso facto. *Extrav. Cum desestabile citat.* Secundo est suspensus ab executione omnium ordinum. Tertio si in illis infra verit sit irregularis. Quarto solus Pontifex potest cum absolvere, & cum ipso dispensare, si crimen fuerit publicum, & deductum ad fori contentiosum. Si vero sit occultum poterit absolvere & dispensare Episcopus vigore *Tridentini sess. 24, c. 6, de Reform. seclusa tamen Bulla Sixti V.* quae revocat omnes facultates etiam *Tridentino concessas*, per quas tales possent absolvi.

33. Dico IV. Qui per Simoniam realem confert vel procurat alteri beneficium (sub quo intellige etiam Abbatiam, Prioratum & alias praelaturas Regularium) eligendo, praesentando,

Tertio committitur in resignatione beneficiorum ad confidentiam

Qualiter committitur in resignatione, qua fit in favorem tertii.

Item in resignatione reciproca

Committitur quoque in resignatione beneficiorum reservata, demissione sine legitima auctoritate.

Denique committitur in venditione quorundam officiorum rebus sacris conjunctorum.

29. Simonia merè interna nullas inducit poenas. Quae Simoniae inducit poenas ipso facto.

30. Quae poenas juris inducat Simoniam commissivam circa ingressum Religionis.

31. Quae poenas inducat commissiva in collatione ordinum.

32. Et quae poenas inducat commissiva in executione omnium ordinum.

33. Denique, quae poenas inducat commissiva in collatione beneficiorum.